

Egymást fujtja, úgy retirál
Nagyúr, kisúr, cseléd,
S Lajos király, magyar király
Kiissza a Cselét.

(Vagy Zápolya György döfte le?
Mesélnek ezt meg azt...)
Hazám! te gőgös, dölyftele,
Ki hoz neked vigaszt?

Tán pár lenézett verselő,
Ki nem tallóz sikert,
Mert csak az hős, ki perzselő
Karddal szabdal zsigert?

Pár tollrágó, méla diák,
Kit a Csele-liget
Rejt, míg ádáz daliák
Ontják beleiket?

Biz meglehet. Ez meglehet.
Amíg több s szebb nyarat
Nem lát a tönkrevert sereg,
Versük tán megmarad.

A LAKATOS

Gráci ifjúságomból

A lakatos, Kurt, cimborám.
Kupát üritünk szaporán
Késő éjjel, reggel korán.

Közben naphosszat lakatol.
A keze gyors, sosem botol:
Ahány kulcs, annyiféle toll.

Ahány kulcs, annyiféle toll?
Agyam sebesen zakatol,
Fondorlatos tervet latol.

„Kurt, jó barátom, egykomám,
Ki úr vagy mély pincém borán,
Figyelj rám, drága cimborám!

Grófnénkba – ne ne vess nagyot –
Fülig szerelmes vagyok,
Ő meg belém! Veszek, halok!

Bú hordja rám kemény követ...
A gróf? Marnám el én övét –
De mint nyissam erényövét?

Te pántoltad erényövét!
Gyárts új kulcsot! E lét sötét,
Ha nem bírom setét ölet!”

Irul-pirul, hebeg-habog,
Aztán végül nevet nagyot:
„Van már nekem. De megkapod!”

Tőzsér Árpád

TÉRLÉLEKTAN

Naplójegyzetek 2000-ből*

1

Létróbák

2000. január 4. „*Én ámulok, hogy elmulok*” – mondja József Attila. Én meg afölött ámuldozom, hogy mennyi-mennyi hibalehetőség van az embergép szerkezetében. Még csak kora reggel és kora 2000 van, s máris mennyi új bajom, testi nyavalyám állja útját a környezetem, a világ észlelésének, a zavartalan megismerésnek! Az igazságot, az eszmét, az Egészet, az Egyet egyedül a test zavartalan működésében érzékeljük, az a kegyelmi pillanatunk. Az általános, a csaknem állandó érzésünk viszont éppen az akadályozottság. Ezt az akadályozottságot számtalan formában (tehát *sokként*) érzékeljük, a működést ellenben szerveink összhangjaként, *egyetlen* valamiként, egyetlen minőségként. S kész csoda, hogy időnként képesek vagyunk (az akadályok sokasága ellenére is) a működés

* Részlet a szerző *ÉRZÉKEK CSŐCSELÉKE* című naplóregényéből, amely a Kalligram kiadásában jelenik meg.